

Naša SKUPNOST

glasilo szdl ljubljana moste-polje

18. MAREC

XXII. LETNIK

6. ŠTEVILKA

BREZPLAČNO

● SPORAZUMI SISOV MATERIALNE PROIZVODNJE

DOGOVOR O NALOGAH

Čeprav ocenjujemo, da je sestankov nasploh preveč, pa je prav, da jih sklicujemo takrat, kadar so namenjeni delovnim dogovorom in pojasnjevanju perečih zadev. Zato so predstavniki občine in družbenopolitičnih organizacij 2. marca povabili na sestanek predsednike delavskih svetov, osnovnih organizacij sindikata in direktorje delovnih organizacij ter jih seznanili z družbenogospodarskimi in političnimi gibanji v občini, s potekom obravnave samoupravnih sporazumov sisov družbenih dejavnosti in materialne proizvodnje ter s pripravo srednjeročnih planov v delovnih organizacijah.

Obravnavanje samoupravnih sporazumov sisov materialne proizvodnje je v Ljubljani najslabše potekalo prav v naši občini. Zato so se tega sestanka udeležili tudi predstavniki petih sisov materialne proizvodnje, ki

so pojasnili nekatera doslej še nejasna vprašanja. Dogovorili so se, da do srede marca v vseh delovnih organizacijah, kjer tega še niso storili, razpravljajo o teh sporazumih. Javno razpravo mora organizirati osnovna orga-

nizacija sindikata, v njej pa naj sodelujejo tudi delegati teh sisov.

Tudi priprave srednjeročnih planov delovnih organizacij potekajo prepočasno. Doslej je izpolnilo to obveznost le 30 odstotkov delovnih organizacij v občini. Verjetno pa bodo morali s pripravo srednjeročnih planov pohiteti tudi zamudniki, saj banka tistim, ki jih ne bodo imeli, ne bo odobraval posojil. Kaže

omeniti, da je prvi rok za pripravo tega planskega dokumenta potekel že konec prejšnjega leta, podaljšani rok pa konec februarja letos.

Na sestanku je bilo tudi opozorjeno, da v paketu samoupravnih sporazumov, ki so jih že obravnavali v delovnih organizacijah, ni bilo dopolnila o financiranju Cankarjevega doma. Zato bo verjetno treba o tem še razpravljati.

D. J.

● RAZSTAVA

Varnost in družbena samozaščita

SR Slovenija je letos prevzela zvezno razstavo Varnost in družbena samozaščita, ki je bila doslej že v vseh republikah in pokrajinah. Povsod so jo obravnavali kot široko družbenopolitično in samozaščitno akcijo, ki jo je doslej obiskalo prek dva milijona delovnih ljudi in občanov.

V Sloveniji bo ta razstava ena najpomembnejših akcij na področju družbene samozaščite in bo posvečena 40. obletnici ustanovitve VOS in NZ potekala v okviru proslav ob 40-letnici vstaje slovenskega naroda.

Razstava je razdeljena na več enot, ki prikazujejo razvoj naše varnostne službe med NOB in socialistično revolucijo, vključno z varnostnimi problemi obdobja, upiranjem vsem vrstam sovražnega delovanja, zatiranju kriminalitete, področju javne varnosti, tehničnim sredstvom in procesu podružbljanja varnosti in družbene samozaščite. Da bi bilo sporočilo razstave čim popolnejše, so na razstavi vodniki, ki skupinam obiskovalcev širše razlagajo varnostno problematiko, in demonstratorji, ki prikazujejo uporabo tehničnih sredstev.

Fotografije in eksponati na razstavi so učinkovito dopolnili vzgojno-izobraževalnega procesa v višjih razredih osnovnih šol, v srednjih, višjih in visokih šolah. Razstava torej tudi sooblikuje varnostno kulturo, razvija in utrjuje samoupravno socialistično zavest in spodbuja samozaščitno dejavnost. Različni vidiki in razsežnosti varnosti (od zgodovinskih, družbenih do tehničnih in strokovnih v ožjem pomenu) se ujemajo z mnogimi šolskimi predmeti — od zgodovine do naravoslovja, s čimer tudi prispevajo k povezovanju posameznih predmetov v nove celote. V Ljubljani bo razstava do 18. do 31. marca v Cankarjevem domu.

Za delovne ljudi in občane naše občine je določen naslednji razpored obiska razstave:

sobota	21. 3. od 17. do 19. ure
ponedeljek	23. 3. od 8. do 11. ure
četrtek	26. 3. od 14. do 17. ure
nedelja	29. 3. od 8. do 11. ure
ponedeljek	30. 3. od 15. do 19. ure

Delovne ljudi in občane obveščamo, da pripravljajo v delovnih organizacijah krajevnih skupnosti, družbenopolitičnih organizacijah, družbenih organizacijah in društvi organizirane ogledke. Vabimo vse, da si razstavo ogledate v čim večjem številu!

Odbor za organizacijo in spremljanje razstave pri OK SZDL Ljubljana Moste-Polje

● MLADI BORKAM

Svet za vprašanje družbenoekonomskega in političnega položaja žensk pri predsedstvu OK SZDL skupaj z VVO Angele Očepke in delovno organizacijo Saturnus je ob 40-letnici vstaje jugoslovanskih narodov in ustanovitve OF ter ženske komisije pri IO OF pripravil počastitev dneva žena srečanje žena — nosilci partizanske spomenice iz naše občine in delavk Saturnusa. Srečanja v VVO Angele Očepke so se udeležili tudi predstavniki občine in občinskih družbenopolitičnih organizacij. V kulturnem programu so sodelovali otroci iz VVO Angele Očepke, učenci OŠ Vide Pregare in glasbene šole — oddelka Moste.

Na sliki: Folklorna skupina OS Vide Pregare izvaja belokranjske ples

● PREDSEDNIK IZVRŠNEGA SVETA NAŠE OBČINE JOŽE KAVČIČ ODHAJA

NA NOVO DELOVNO DOLŽNOST

Ker odhaja predsednik izvršnega odbora naše občine Jože Kavčič na novo delovno dolžnost, je po določilih občinskega statuta podal odstop. Predsedstvo OK SZDL je že pričelo predkandidacijski postopek za določitev mandatarja.

Koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja pri OK SZDL je tudi že pregledal evidentirane kandidate, usmerja na nadaljnjo razpravo in usklajuje predloge za novega predsednika. Še ta mesec bosta občinska skupščina in njena komisija za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve prek predsedstva OK SZDL obveščeni o kandidatu za predsednika in o sestavi izvršnega sveta.

Vsi zbori občinske skupščine naj bi sredi aprila že opravili tudi volitve.

● NA 4. IN 5. STRANI PREBERITE:

Titovo delo nadaljujemo zavzeto in odgovorno

● 20 LET OBČINE LJUBLJANA MOSTE-POLJE

● POGOVOR Z MARIJO JENKOVO, KI ŽE 26 LET DELA NA OBČINI

Dela je bilo vedno veliko

V drugem nadstropju hiše, ki ji pravimo občina, ima svojo delovno sobo Marija Jenko. Srečanje z njo je pravzaprav srečanje z dnevi, ko je občina šele nastajala. Marija Jenko je bila ena prvih treh delavk tedanjega občinskega ljudskega odbora Moste. Pred 26 leti se je zaposlila v tej stavbi in je tudi najdlje ostala v njej. Na občini ni delavke ali delavca, ki bi bil tam zaposlen dalj časa kot ona.

»Od prvega septembra 1955, ko so ukinili okrajni ljudski odbor Ljubljana okolica, sem prišla semkaj z inženirjem Muho in Vilijem Straškom,« pripoveduje Marija Jenkova, ki se, sodeč po pripovedovanju, teh dnevov še dobro spominja. »Uradne prostore smo imeli v pritličju. Bila sem tajnica predsednika in tajnika in opravljala sem vse administrativne in kadrovske zadeve, pa tudi vse drugo, kar je bilo potrebno.«

Z leti se je občinska uprava širila. Prihajali so novi ljudje, spreminjala se je organizacija dela. Marija Jenkova je pravzaprav opravljala vedno isto delo, le da so oddelki, v okviru katerih je delala, imeli drugačno ime. Najprej je bilo to tajništvo, potem skupščinska pisarna, danes pa je to sekretariat skupščine. Najbrž se ne da niti približno izračunati, koliko listov papirja je slo skozi njene roke. Tu so zapisniki sej občinskih skupščin, dogovori, sporazumi, odloki, ovojnice z naslovi delegatov; razna druga obvestila, domala vse, kar je potrebno, da so delegati in drugi obveščeni o delu skupščine.

»Zdaj je to delo, ki sem ga včasih

nikoli razmišljala o odhodu. Zakaj?»

»Delo mi je všeč, na ljudi sem se navadila, pa tudi stanujem tu blizu,« odgovarja.

V skoraj šestindvajsetih letih dela v isti hiši, čeprav je delovni prostor večkrat menjala, se je prav gotovo nabralo precej doživetij. Vendar pa Marija Jenko ne kaže kaj dosti pripovedovati o tem. »Vedno je bilo veliko dela,« pravi. »Nikoli ni bilo vprašanje delati popoldne ali ponoči. Roki so nas preganjali in delo je moralo biti opravljeno. Meni so ta leta minila zelo hitro. Včasih, ko nas je bilo še manj, smo bili resda bolj skupaj. Zdaj pa se držimo v glavnem po oddelkih. Človek se prilagaja vsem spremembam.«

V njeni delovni sobi so v veliki omari shranjeni vsi zapisniki od tistega leta dalje, ko se je Marija Jenkova zaposlila na zdajšnji občini. V šestindvajsetih letih je jih je nabrala kar lepo število. Kdor koli potrebuje podatke, ki se nanašajo na delo skupščine, se obrne nanjo. Dobil bo točen, hiter odgovor. Vsi namreč, ki poznajo Marijo Jenkovo, vedo, da je pri delu zanesljiva in domala nezmotljiva. Najbolj jo seveda poznajo njeni ožji sodelavci, kajti delavci drugih oddelkov občine jo pravzaprav srečajo le takrat, kadar prihaja na delo ali odhaja domov. Drugače pa jo je vedno mogoče najti pri delu v njeni sobi.

DARJA JUVAN

● 3. KONGRES SAMOUPRAVLJAVCEV JUGOSLAVIJE

KONGRES IN ODGOVORNOST

Te dni povsod potekajo pospešene priprave na osrednji politični dogodek leta, na 3. kongres samoupravljalcev. Na njem bodo delegati resda obravnavali le nekaj osrednjih tem našega nadaljnjega razvoja, vendar bo s svojimi rezultati vplival na vse oblike našega dela, življenja in razvoja. Zato mu je moč dati prispevek v sleherni dejavnosti, ki tako ali drugače utrjuje naš razvoj, krepi našo moč in spodbuja odgovornost za naše osebno in skupno delo. Prav tej odgovornosti naj posvetimo razmišljanje ob zadnjih požarih v naši občini. V zelo kratkem času so bila uničena velika družbena bogastva, kar se potem pozna tudi na dohodku in standardu delavcev.

Varovanje družbenega premoženja je nezadostno, varovalna samokultura pa zelo nizka. Delavci, ki so neposredno zadolženi za varovanje, so marsikje brez ustreznega znanja, volje ali sposobnosti. Ob pregledih je ugotovljeno, da vsak peti nočni čuvaj spi. Za ta dela so odrejeni delovni invalidi, ki ne poznajo svojih osnovnih nalog. Tako je bilo pred kratkim tudi v Keminu. Celo za čuvaja Varnosti po štirih mesecih dela še nihče ni našel priložnosti, da bi ga vsaj minimalno seznanil s kakršnikoli protipožarnimi sredstvi v delovni organizaciji. Za skladiščenje često usmerjamo delavce, ki so manj sposobni delati drugod. Kako sicer razumeti, da so le nekaj dni po katastrofalnem požaru v BTC ugotovljene nespremenjene razmere, npr. kajenje na prepovedanih mestih, polnjenje plina v avtomobil na požarno nevarnem mestu s strani odgovornega delavca...

Direktorji pravijo, da delovodje nimajo volje in možnosti kaznovati delavca in da je vsemu kriv komplicirani sistem. V bistvu pa se nihče noče izpostavljati, zameriti drugemu, narediti povečane napore. Kazen tudi sama po sebi ni rešitev.

Strokovni delavci za varstvo pri delu, protipožarno varnost in družbeno samozaščito se pretežno ukvarjajo s papirji, pa še te včasih zaklenejo v blagajne, namesto da bi delali z ljudmi. Čakajo redke inšpekcije in potem odpravijo nekaj ugotovljenih napak, namesto da bi sami aktivno in stalno odpravljali nepravilnosti. Dežurni gasilci tudi tam, kjer so, pretežno presedijo v vratarnici in čakajo požar, katerega potem niso sposobni gasiti. Očitno je, da več referentov ne prispeva k zmanjšanemu številu požarov.

Pri vsem tem pa sta pomembni vloga in odgovornost direktorjev. Kot zahtevajo za delavca, da se ga izključi ali kaznuje za odvrženo cigareto, naj tudi za direktorjevo delo pomeni izgubljeno življenje ali zgorela tovarna svojevrstno nezaupnico.

Kljub temu pa beležimo v več organizacijah pomembne premike pri osveščanju delavcev. O teh zadevah govorijo na zborih delavcev, na sindikalnih sestankih, delavskih svetih in povsod, kjer obstaja možnost vpliva. Le tako se delavec počuti čedalje bolj gospodar, ko svoj razvoj povezuje z uspehom svoje OZD. Postopno tako izginja meja med osebnim in družbenim, pomeni tudi večjo stopnjo obveščenosti, samozaščite — samouprave.

3. kongres samoupravljalcev Jugoslavije naj torej pomembno prispeva tudi k razvoju te naše zavesti in samozavesti. S svojimi usmeritvami naj prispeva, da bo tudi manj požarov in nesreč, da bo naše življenje ustvarjalno, rezultati dela delavca pa koristno uporabljeni in ne upepeljeni.

ANDRIJA VLAHOVIČ

● DA NE BO SPET PREPOZNO

V zvezi z nekaterimi zadnjimi požari v občini je bila sklicana seja komiteja za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito skupaj z direktorji in odgovornimi delavci za protipožarno varnost v delovnih organizacijah. Dogovorili so se o nadaljnjih ukrepih za intenzivnejše izboljšanje protipožarne varnosti in družbene samozaščite na tem področju.